

SKO – OŚ – 428/571/15937/17/KS

Katowice, dnia 12 października 2017r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015r. poz. 1659 z późn. zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. 2016 r., poz. 23 z późn. zm.) .) oraz art. 16 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017r. poz. 935),

po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez Polską Grupę Górniczą Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach Oddział KWK Piast – Ziemowit z siedzibą w Bieruniu, ul. Granitowa 16 - reprezentowaną przez radcę prawnego Aleksandra Słupika od decyzji Burmistrza Miasta Łęczyny z 8 listopada 2016r. znak: BR.6220.003.2015 odmawiającej wydania środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia polegającego na "Regulacja stosunków wodnych w zlewni przepompowni nr 4 zlokalizowanej w rejonie ul. Drzymały w Imielinie dla KW S.A. oddział KWK „Ziemowit”,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:
Przewodniczący składu: Katarzyna Stebnicka (sprawozdawca)
Członkowie: Kamila Koziara
Robert Nowicki

na posiedzeniu w dniu 12 października 2017r

orzekło

umorzyć postępowanie odwoławcze jako bezprzedmiotowe

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 8 listopada 2016r. znak: BR.6220.003.2015 organ pierwszej instancji orzekł jak opisano na wstępie. W uzasadnieniu decyzji organ pierwszej instancji przedstawił argumentację przemawiającą za podjętym rozstrzygnięciem.

Od decyzji tej odwołanie złożyła m.in. Polska Grupa Górnicza Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach - reprezentowana przez radcę prawnego Aleksandra Słupika. W odwołaniu nie zgodziła się z treścią podjętego rozstrzygnięcia.

Organ pierwszej instancji, nie znajdując podstaw do uwzględnienia odwołania przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach przeprowadziło postępowanie odwoławcze w sprawie z odwołania Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach - reprezentowanej przez radcę prawnego Aleksandra Słupika.

W tym postępowaniu Kolegium pismem Nr SKO-OŚ/428/654/20452/16/KS z dnia 14 czerwca 2017r. wezwało radcę prawnego Aleksandra Słupika – pełnomocnika odwołującej się spółki do wykazania interesu prawnego odwołującej się w przedmiotowej sprawie, w tym do wniesienia odwołania od ww. decyzji organu pierwszej instancji .

W odpowiedzi na powyższe wezwanie pełnomocnik spółki w piśmie z dnia 28 czerwca 2017r. wskazał, że „interes prawny odwołujących wynika z faktu, iż wydanie decyzji o

środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia dotyczy inwestycji pn.: "Regulacja stosunków wodnych w zlewni przepompowni nr 4 zlokalizowanej w rejonie ul. Drzymały w Imielinie dla KW S.A. oddział KWK „Ziemowit”, która ma być zrealizowana przez odwołujących się.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach pismem Nr SKO-OŚ/428/654/20452/16/KS z dnia 7 lipca 2017r. wezwało radcę prawnego Aleksandra Słupika – pełnomocnika odwołującej się spółki do przedłożenia aktu notarialnego Repertorium A Nr 2862/2016 z dnia 29 kwietnia 2016r. w całości wraz z załącznikami – celem wykazania interesu prawnego Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o. w toczącym się postępowaniu odwoławczym.

W odpowiedzi na ww. wezwanie pełnomocnik odwołującej się spółki pismem z dnia 20 lipca 2017r. przedłożył kserokopię aktu notarialnego Repertorium A Nr 2862/2016 z dnia 29 kwietnia 2016r.. Nadto w piśmie przewodnim wskazał na okoliczność wykreślenia z Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 29 czerwca 2017 r. Kompanii Węglowej S.A. W związku z tym wskazał, że aktualnie odwołującym w niniejszej sprawie jest Spółka Restrukturyzacji Kopalń S.A., na którą po podziale Kompanii Węglowej S.A. przeniesiono jej prawa i obowiązki.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach pismem Nr SKO-OŚ/428/654/20452/16/KS z dnia 31 lipca 2017r. wezwało radcę prawnego Aleksandra Słupika – pełnomocnika odwołującej się spółki do osobistego stawiennictwa – celem udzielenia informacji co do następcy prawnego Kompanii Węglowej S.A. z siedzibą w Katowicach, jak również przedłożenia stosownych dokumentów na powyższą okoliczność, w tym pełnomocnictwa – w dniu 18 sierpnia 2017r.

W aktach sprawy znajduje się protokół z przyjęcia w dniu 18 sierpnia 2017r. rady prawnego Aleksandra Słupika – pełnomocnika odwołującej się spółki. Podczas tej czynności wyznaczono pełnomocnikowi dodatkowy termin na przedstawienia stanowiska w sprawie do dnia 18 września 2017r.

Pismem z dnia 18 września 2017r. pełnomocnik odwołującej się spółki przedłożył pełnomocnictwo do działania w imieniu Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A. oraz podtrzymał wszystkie dotychczasowe twierdzenia i wnioski. Wskazał także: "że inwestycja, której dotyczy przedmiotowa decyzja ma zostać zrealizowana przez odwołującego, a także, że interes prawny zarówno Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o. jak i Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A. wyraża się w fakcie, iż otrzymanie rozstrzygnięcia w sprawie jest niezbędne dla odwołujących się w celu umożliwienia im realizacji obowiązku dokonania rekultywacji terenów górniczych."

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach zważyło, co następuje:

Przede wszystkim Kolegium wskazuje, że w zakresie podstawy procesowej niniejszego rozstrzygnięcia w dniu 1 czerwca 2017 r. weszła w życie nowelizacja kodeksu postępowania administracyjnego, dokonana poprzez art. 1 ustawy z dnia 7 kwietnia 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2017 r. Poz. 935). Ustawa nowelizująca zawiera przepisy przejściowe. W zakresie procedury administracyjnej przepisem tym jest art. 16, który stanowi, że do postępowań administracyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy ostateczną decyzją lub postanowieniem stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 (czyli przepisy kodeksu postępowania administracyjnego), w brzmieniu dotychczasowym, z tym, że do tych postępowań stosuje się przepisy art. 96a-96n ustawy zmienianej w art. 1.

W przedmiotowej sprawie zatem, w postępowaniu odwoławczym toczącym się przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Katowicach mają zastosowanie przepisy kodeksu postępowania administracyjnego w brzmieniu dotychczasowym.

Dalej Kolegium wskazuje, iż otrzymując odwołanie do załatwienia, organ odwoławczy jest obowiązany przeprowadzić badanie wstępne tego odwołania. Po przeprowadzeniu badania wstępnego odwołania i stwierdzeniu, że nie zachodzi przeszkoda tamująca możliwość jego rozpatrzenia w postaci niedopuszczalności odwołania lub uchybienia terminu do wniesienia odwołania, organ odwoławczy jest zobowiązany do przeprowadzenia postępowania odwoławczego. Dopuszczalność odwołania jest wyznaczona przesłankami przedmiotowymi i podmiotowymi. Przesłanki podmiotowe, to złożenie odwołania przez legitymowany podmiot: stronę postępowania w sprawie. Zgodnie bowiem z art. 127 § 1 k.p.a. odwołanie służy stronie. W badaniu wstępnym stwierdza się niedopuszczalność odwołania, jeżeli odwołanie złoży podmiot, który nie powołuje się na własny interes prawny, lecz na interes prawny innego podmiotu – nie posiadając po temu stosownego upoważnienia oraz w przypadku złożenia odwołania przez stronę nie mającą zdolności do czynności prawnych. Jeżeli natomiast odwołanie wnosi podmiot, który twierdzi, że zaskarżona decyzja dotyczy jego interesu prawnego lub obowiązku, organ odwoławczy jest obowiązany rozpoznać jego odwołanie. W pierwszej jednak kolejności obowiązkiem tego organu jest przeprowadzenie postępowania na okoliczność legitymacji odwołującego się do złożenia odwołania. To badanie odbywa się już w toku postępowania odwoławczego, a nie w ramach badania wstępnego odwołania.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku II SA/GI 338/10 z dnia 3 września 2010 r. (publikowanym w Centralnej Bazie Orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego) stwierdził, że: „W sytuacji, gdy ustalenie interesu prawnego wymaga podjęcia czynności dowodowych w postępowaniu wyjaśniającym, organ odwoławczy obowiązany jest podjąć postępowanie odwoławcze, a w razie gdy ustali, że jednostka wnosząca odwołanie nie ma interesu prawnego, zakończy postępowanie odwoławcze w formie decyzji o umorzeniu postępowania odwoławczego. Decyzja ta rozstrzyga tylko co do legitymacji wnoszącego odwołanie, nie ma znaczenia prawnego dla możliwości ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy, w której odwołanie wniosły legitymowane podmioty /por. wyrok NSA z dnia 10 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 316/08/”.

Podmiotem uprawnionym do wniesienia odwołania jest podmiot, który ma interes prawny w załatwieniu sprawy. Kwestia ustalenia istnienia interesu prawnego stanowi jeden z elementów merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. W przypadku bowiem ustalenia, iż odwołujący się jest stroną postępowania, organ odwoławczy rozpatruje jego odwołanie merytorycznie. Natomiast w sytuacji, gdy organ uzna, że odwołujący nie ma przymiotu strony, umarza postępowanie odwoławcze.

W niniejszej sprawie konieczne było przeprowadzenie czynności dowodowych w celu ustalenia interesu prawnego Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o., a w konsekwencji Jej legitymacji do wniesienia odwołania.

Niniejsza sprawa toczy się w oparciu o przepisy ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2016r. poz. 353 z późn. zm.).

Przechodząc do badania legitymacji Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o. do złożenia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że przymiot stron należy ocenić wychodząc od regulacji ogólnej zamieszczonej w art. 28 k.p.a. Zgodnie z powołanym przepisem stroną postępowania administracyjnego jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo, kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Istotą interesu prawnego jest jego związek z konkretną normą prawa materialnego, tj. taką normą, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje. Mieć interes prawny w

postępowaniu administracyjnym znaczy więc to samo, co ustalić przepis prawa materialnego, na podstawie którego można skutecznie żądać czynności organu z zamiarem zaspokojenia jakiejś własnej potrzeby albo żądać zaniechania lub ograniczenia czynności organu, sprzecznych z potrzebami danego podmiotu - strony postępowania. Interes prawny powinien być konkretny, indywidualny, aktualny i sprawdzalny obiektywnie, dający się zaspokoić przez wydanie decyzji. W każdym razie chodzi o interes prawny szeroko pojmowany tzn. chroniony prawem przedmiotowym /powszechnie obowiązującym/ nie zaś chroniony tylko prawem administracyjnym materialnym lub procesowym. Interes prawny, którego istnienie warunkuje przyznanie osobie przynależnej stronie w określonej sprawie, musi bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniości wpływu sprawy na sferę prawną osoby nie pozwala na uznanie jej za stronę (M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego Komentarz, Zakamycze 2000, s. 238). Od interesu prawnego należy odróżnić interes faktyczny, tj. sytuację w której dany podmiot jest wprawdzie zainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy, nie może jednak tego zainteresowania poprzeć przepisami prawa, mającymi stanowić podstawę skierowanego żądania w zakresie podjęcia stosownych czynności przez organ administracyjny (por. m.in. wyrok NSA z dnia 27 września 1999 r., sygn. akt IV SA 1285/98).). Interes prawny, o którym mowa w art. 28 k.p.a., musi zatem wynikać przepisów prawa materialnego, w niektórych przypadkach także procesowego. Badając istnienie interesu prawnego należy odnieść się do konkretnego przepisu prawa, z którego ten interes prawny można wywodzić. W sprawach o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przepisami prawa materialnego, z których wywodzi się interes prawny jest przepis art. 74 ust. 1 pkt 3 i pkt 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko w związku z art. 140 kodeksu cywilnego. Stosownie do przepisu art. 74 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie (zacytowano brzmienie obecne, w brzmieniu poprzednio obowiązującym, które ma znaczenie dla sprawy – poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie). W świetle zaś brzmienia art. 74 ust. 1 pkt 3a ww. ustawy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej (zacytowano brzmienie obecne, w brzmieniu poprzednio obowiązującym, które ma znaczenie dla sprawy – załącznik graficzny przedstawiający zasięg oddziaływania przedsięwzięcia). Art. 140 kodeksu cywilnego stanowi, że w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno – gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą. Systemowa wykładnia tych przepisów prawnych wskazuje, iż interes prawny w postępowaniach w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach posiadają podmioty będące właścicielami nieruchomości znajdujących się w obszarze (zasięgu) oddziaływania przedsięwzięcia, z tym jednak zastrzeżeniem, że obszar ten podlega ustaleniu w postępowaniu. Organ prowadzący to postępowanie nie jest związany zakreślonym na mapie dołączonej do wniosku obszarem oddziaływania przedsięwzięcia, lecz w oparciu o ustalenia postępowania dowodowego dokonuje weryfikacji danych

przedstawionych na tę okoliczność przez inwestora. Decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach mają i taki skutek, iż pozwalają na oddziaływanie na nieruchomości stanowiące własność innych podmiotów. Dlatego właściciele takich nieruchomości mają interes prawny w postępowaniach administracyjnych, których przedmiotem jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Nadto Kolegium stwierdza, że nie tylko właściciele, ale i inne podmioty posiadające prawa rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia mają status stron w postępowaniach w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ponieważ zakres ich uprawnień jest zbliżony do prawa własności. Taki pogląd w poprzednim stanie prawnym został wypowiedziany w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 14 września 2005r., sygn. akt: II SA/Bd 758/04. Kolegium wskazuje również, że ww. pogląd zachował swoją aktualność w świetle obecnego stanowiska sądów administracyjnych oraz doktryny prawa zasięg oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko obejmuje nie tylko oddziaływania przekraczające obowiązujące standardy emisyjne lub standardy jakości środowiska. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 15 maja 2013r., sygn. akt: II OSK 108/12, wskazał, że: „(...) Dla ustalenia stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, innych niż wnioskodawca, konieczne jest ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Z przepisów art. 72 ust. 2 pkt 1, art. 74 ust. 1 pkt 1 i art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wynika, że chodzi o każde oddziaływanie, a nie tylko takie, które przekracza określone normy. Normy i ich ewentualne przekroczenia mają znaczenie dla treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a nie dla posiadania przymiotu strony. Stroną postępowania jest więc właściciel nieruchomości położonej na terenie objętym tak rozumianym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia (...).” (Lex Nr 1328183). W podobnym tonie wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy w wyroku z dnia 9 lipca 2013r., sygn. akt: II SA/Bd 499/13, w którym wskazał, że: „1. Dla ustalenia stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, innych niż wnioskodawca (podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko), konieczne jest prawidłowe ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. 2. Ustalając krąg postępowania organ administracji powinien mieć na uwadze to, że o przyznaniu przymiotu strony w postępowaniu decyduje już sam fakt oddziaływania inwestycji na sąsiednie nieruchomości, natomiast ocena, czy oddziaływanie to mieści się w granicach określonych przepisami szczególnymi, czy też przekracza ustalone normy, będzie miała wpływ na decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzygającą o losie tej inwestycji. Innymi słowy, mieszczące się w granicach obowiązujących norm oddziaływanie inwestycji na sąsiednie nieruchomości nie może wykluczać udziału właścicieli tych nieruchomości w toczącym się w tym przedmiocie postępowaniu.” (Lex Nr 1351546).

Kolegium pogląd wyżej wyrażony w całości podziela. Przymiot strony w przedmiotowym postępowaniu będzie zatem posiadał inwestor oraz podmioty mające tytuł prawny do: nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie; do nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; oraz do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, przy czym pod pojęciem oddziaływania należy rozumieć każde oddziaływanie, nawet mieszczące się w określonych normach.

Dokonując oceny materiału dowodowego w zakresie legitymacji Polskiej Grupy Górniczej Sp, z o.o. do wniesienia odwołania od decyzji organu pierwszej instancji

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdziło, że Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o. nie posiada interesu prawnego stanowiącego podstawę legitymacji do złożenia odwołania od decyzji Burmistrza Miasta Łęczyny z 8 listopada 2016r. znak: BR.6220.003.2015, gdyż nie jest stroną w tym postępowaniu. Jak bowiem wyżej wskazano stronami w przedmiotowym postępowaniu będzie inwestor oraz podmioty mające tytuł prawny do: nieruchomości, na której będzie realizowane przedsięwzięcie; do nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; oraz do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Odwołująca się spółka takim tytułem prawnorzeczowym lub innym nie dysponuje. Nie jest również wnioskodawcą (inwestorem) w przedmiotowym postępowaniu.

Nie podważając istnienia interesu faktycznego Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że jej wystąpienie nie upoważnia do żądania czynności organu. Nie tworzy bowiem legitymacji procesowej Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o. nie stała się przez to stroną (vide: niepublikowany wyrok NSA z 30.11.1993 r. II S.A. 1783/93 stwierdzający, że interes faktyczny nie tworzy legitymacji procesowej). W konsekwencji nie jest więc uprawniona do złożenia odwołania w przedmiotowej sprawie.

Podkreślenia wymaga, że w przedmiotowej sprawie nie ma znaczenia dla oceny interesu prawnego /legitymacji odwołującej się spółki fakt, iż jest ona zobowiązana do rekultywacji terenów górniczych. A z tego faktu pełnomocnik strony próbował wywodzić jej interes prawny. Ta okoliczność nie czyni z odwołującej się spółki strony przedmiotowego postępowania. W tym miejscu Kolegium zwraca uwagę na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 kwietnia 2014r., sygn.. akt: II SA/Gl 1799/13, w którym to Sąd stwierdził: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, podobnie jak wniosek o ustalenie warunków zabudowy, może bowiem złożyć każdy podmiot. Wnioskodawca nie musi zatem legitymować się tytułem prawnym do nieruchomości, na których ma zamiar zrealizować swoje przedsięwzięcie, a zatem posiadanie przez niego przymiotu strony nie ma żadnego powiązania z prawem własności do tej nieruchomości. Tym samym przyjęć należy, że skoro wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest powiązany z posiadaniem praw rzeczowych do nieruchomości to nie można w miejsce dotychczasowego wnioskodawcy wprowadzić w oparciu o art. 30 § 4 k.p.a. nabywcę praw rzeczowych do nieruchomości, na której ma zostać zrealizowane przedsięwzięcie wskazane we wniosku. Podobnie też sprawa przedstawia się w przypadku zbycia przez wnioskodawcę zorganizowanej części przedsiębiorstwa w ramach, którego miało zostać zrealizowane wnioskowane przedsięwzięcie. Konsekwencją braku powiązania sytuacji podmiotu występującego o środowiskowe uwarunkowania z prawem własności jest zatem brak istnienia następstwa prawnego w rozumieniu art. 30 § 4 k.p.a. Skład orzekający podziela w tej kwestii pogląd zajęty przez WSA w Krakowie w wyroku z dnia 30 stycznia 2014 roku, sygn. akt II SA/Kr 1332/13 (dostępny na: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).”.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 k.p.a. organ odwoławczy umarza postępowanie odwoławcze, jeżeli w rozpoznawanym stanie faktycznym i prawnym występują okoliczności uzasadniające uznanie prowadzonego postępowania za bezprzedmiotowe, co wystąpiło w niniejszej sprawie. Rozstrzygnięcie w tym zakresie jest zgodne z linią orzecniczą Naczelnego Sądu Administracyjnego (vide: uchwała 7 sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 lipca 1999 r., OPS 16/98). Jeżeli bowiem odwołanie złożył podmiot, który twierdzi, że zaskarżona decyzja dotyczy jego interesu prawnego lub obowiązku, organ odwoławczy zobowiązany jest rozpoznać jego odwołanie. Jeżeli jednak w wyniku tego rozpoznania stwierdzi, że podmiot odwołujący się nie ma w danej sprawie indywidualnego interesu prawnego lub obowiązku – jest zobowiązany umorzyć postępowanie odwoławcze w trybie art. 138 § 1 pkt 3 w związku z art. 105 § 1 k.p.a., co nastąpiło w

niniejszej sprawie. sprawie (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 lipca 1999 r., sygn. akt OPS 16/98, ONSA 1999/4/119, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 lipca 2006 r., sygn. akt II OSK 942/05, ONSAiWSA 2007/2/50, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 30 stycznia 2007 r., sygn. akt VII SA/Wa 1609/05, LEX nr 307511, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 lipca 2010 r. sygn. akt I OSK 1192/09, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt II SA/Ol 127/13, LEX nr 1310582, B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Warszawa 2006, str. 597).

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.
Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Stosownie do art. 50 – 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2017r. poz. 1369 ze zm.), niniejsza decyzja może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę do Sądu wnosi się za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach (ul. Henryka Dąbrowskiego 23; 40 – 032 Katowice). Wymogi formalne skargi określają art. 46, art. 47, art. 57 § 1 powołanej wyżej ustawy.

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
mgr Katarzyna Kosiara

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
mgr Sławomir Nowicki

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Katowicach
mgr Katarzyna Kosiara

Otrzymują:

1. Pani Lucyna Piekarczyk – Kusina – były pełnomocnik inwestora

Adres do korespondencji:

„ABS- OCHRONA ŚRODOWISKA” Sp. z o.
ul. Wierzbowa 14 – do wiadomości

2. radca prawny Aleksander Słupik – pełnomocnik Polskiej Grupy Górniczej Sp. z o.o.

Adres do doręczeń:

Kancelaria Radcy Prawnego

Aleksander Słupik

ul. Moniuszki 8B

41-500 Chorzów

3. Polska Grupa Górnicza Sp. z o.o.

Oddział KWK Piast- Ziemowit

ul. Granitowa – do wiadomości

43 – 155 Bieruń

4. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach

ul. Dąbrowskiego 22

40 - 032 Katowice

5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny

ul. Budowlanych 131

43 – 100 Tychy

✓ 6. Strony postępowania zgodnie z art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

7. Burmistrz Miasta Imielin

ul. Imielińska 81

41-407 Imielin

8. Burmistrz Miasta Łęczyny

ul. Łędzińska 55

43 – 143 Łęczyna

9. aa

